

מ"ת (אשקלון) 13006-09-24 - מדינת ישראל נ' נתנאל זוהר

מ"ת (אשקלון) 13006-09-24 - מדינת ישראל נ' נתנאל זוהר ואח'שלוש אשקלון

מ"ת (אשקלון) 13006-09-24

מדינת ישראל

נגד

1. נתנאל זוהר

2. אבי דהן

3. איתן אלוק

4. מעיין רבקה זוהר

בית משפט השלום באשקלון

[10.11.2024]

כבוד השופט רפאל ימיני

החלטה בעניין משיב 2

א. כנגד המשיב הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-

מעצרים), התשנ"ו - 1996.

בד בבד עם הגשת הבקשה הוגש נגדו כתב אישום המייחס לו 3 עבירות של סחר בסמים והחזקת סם שלא לצריכה

עצמית.

ב. לפי עובדות כתב האישום, בין חודשים נובמבר 2023 ועד אוגוסט 2024 הופעל סוכן משטרת במסגרת פעולותיה

של משטרת ישראל, במלחמתה בנגע הסמים. במסגרת הפעלה זו, ביום 29/11/23 יצר הסוכן קשר עם משיב 1 שתיווך

את העסקה, על מנת לרכוש סם. לאחר שההתנהלות ביניהם התגבשה לכדי עסקה, ביום 04/01/24 הסוכן הגיע

למקום שנקבע ומשיב 2 (להלן - המשיב) סיפק לו סם מסוג קוקאין במשקל 19.91 גר' נטו תמורת 5,000 ₪.

ג. כך גם היה ביום 24/01/24, לאחר התגבשות העסקה בין הסוכן למשיב 1, הגיע המשיב ובידו סם מסוג קוקאין

במשקל 25.05 גר' נטו תמורת 6,200 ₪. וכך גם ביום 04/03/24 שם מסר המשיב סם מסוג קוקאין במשקל 24.71

גר' נטו תמורת 6,250 ₪.

ד. בדיון 19/09/24 הסכימה ב"כ המשיב כי קיימות ראיות לכאורה באשר לאישומים 2 ו-3 אולם סברה כי ביחס

לאישום 1 קיימת חולשה או כרסום. בית המשפט לאחר שבחן את התשתית הראייתית קבע כי גם ביחס לאישום זה

קיימת תשתית ראייתית לכאורית ברמה הנדרשת וקיימת עילת מעצר של מסוכנות ביחס לכלל האישומים. הדיון נדחה

לצורך קבלת תסקיר מעצר.

ה. ביום 3/11/24 ניתן תסקיר מפורט אודות המשיב, שסקר את מהלך חייו, הנפילה לסמים וחומרים משני תודעה וכן

החבירה לחברה שולית. מפאת צנעת הפרט הדברים לא יפורטו, אולם ניתן לומר כי שירות המבחן התרשם מהקושי

של המשיב להתמודד עם מסגרות והעובדה כי בשנים האחרונות ניהל אורח חיים לא יציב על רקע חבירה לחברה

שולית ומשברים וקיים אישים איתם התמודד.

ו. על אף זאת, שירות המבחן המליץ לשחרר את המשיב לחלופת מעצר שהוצעה בפני ובמסגרתה בחן 7 ערבים פוטנציאליים. ניתן לומר, כי עיקרה של ההמלצה מבוססת על התרשמות שירות המבחן מיכולתם של הערבים להיות גורם ממתן ומציב גבולות למשיב. כמו-כן, הומלץ על פיקוח מעצרים על מנת לעקוב אחרי מצבו של המשיב ואפשרויות שילובו בהליך שיקומי.

טענות הצדדים

ז. ב"כ המבקשת, הפנה לעברו הפלילי של המשיב הכולל 3 הרשעות בעבירות סחר בסמים שבגין ריצה אף מאסרים בפועל. באחרון שבהם נגזרו עליו בספטמבר 2019 18 חודשי מאסר בפועל. וכן עבירה של הפרת הוראה חוקית. לדבריו, שירות המבחן לא ירד לפרטים בעניין זה ולכן הגיש לבית המשפט את גזרי הדין בעניינו של המשיב על מנת שבית המשפט יוכל להתרשם מכך. עוד טען, כי המשיב פעם אחר פעם נעצר על עבירות סמים וכפי שניתן להתרשם, גם מכתב האישום דן, שלא מדובר בכמויות סם קטנות.

ח. עוד הוסיף, כי צבר האירועים מלמד כי לא מדובר במעידה חד פעמית, וצירוף עברו הפלילי מעיד כי המשיב נטוע עמוק בתוך עולם הסמים ולכן המסוכנות מצידו היא גבוהה. עוד הזכיר ב"כ המבקשת, כי בעניינו של משיב 1, בערר שהוגש על ההחלטה לעוצרו עד לתום ההליכים, אמר בית המשפט שככלל בעבירות סמים שלא צריכה עצמית וסחר, הכלל הוא מעצר ורק בהתקיים נסיבות חריגות, ניתן לסטות ממנו.

ט. לשיטתו מכל האמור, לא הרים המשיב את הנטל להראות כי בעניינו קיימות נסיבות חריגות המצדיקות סטייה מהכלל. גם אם שירות המבחן המליץ על החלופה, על בית המשפט לשקול שיקולים נוספים בהיבט רחב יותר. כמו-כן, הגיש פסיקה תומכת ובין השאר פסיקה המראה כי גם המפקחים נמצאו מתאימים, נימוק זה לבדו, אין בו כדי להצדיק סטייה מהכלל.

י. מנגד טענה, ב"כ המשיב תמכה את עיקר טיעונה על תסקיר שירות המבחן שהמליץ, כאמור, על שחרור לחלופה, לאחר בחינת הערבים, שלטענתה יש בחלופה המוצעת כדי ליתן מענה למסוכנות הנתענת. עוד הוסיפה כי למעט האירועים האחרונים מאז, ששחרר המשיב ממאסר לפני כשלוש שנים לא נפתחו לו תיקים חדשים. המשיב עבד בצורה מסודרת באופן כזה שמעסיקתו, אחת הערבות, הייתה מוכנה להציע את ביתה כמקום מעצר הבית.

יא. ב"כ המשיב הפנתה אף היא להחלטה תומכת לפיה, הורה בית המשפט בערר על מעצר באיזוק אלקטרוני, בהתאם המלצת שירות המבחן ועל אף שבית משפט השלום הורה על מעצר עד תום ההליכים. כמו כן, הפנתה למשברים האחרונים אותם חווה ובהם פטירת אימו ותאונת דרכים קשה שעבר המשיב.

יב. כמו כן, ביקשה להדגיש כי קיימת הבחנה בין משיב 1 למשיב דנן, שכן בעניינו של משיב 1 לא התבקש כלל תסקיר להבדיל מהמשיב ועמד נגדו מאסר מותנה וכן הוסיפה כי הפסיקה שהוגשה ע"י המבקשת, כוללת מקרים חמורים יותר עם כמויות גדולות יותר מאשר אלו המיוחסות למשיב ולכן אין ללמוד ממנה.

דין ומסקנות

יג. אכן, הכלל בעבירות הסמים החמורות, בעיקר עבירת הסחר הוא המעצר. בית המשפט חזר על כך בשלל החלטות, כמו באלה שהגיש ב"כ המבקשת. רע"פ 493/17 פלוני נ' מדינת ישראל (13.03.2017); בש"פ 4499/22 אסף קרפל נ' מדינת ישראל (07.07.2022) וכן 4036/22 מדינת ישראל נ' יקיר נסיבוב (15.06.2022) (להלן-נסיבוב). יד. כפי שנאמר בעניין נסיבוב, נקודת המוצא היא כי עבירות שכאלה, מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית המחייבת, ככלל, מעצר עד לתום ההליכים. סטייה מכלל זה תעשה רק במקרים חריגים בהתקיים נסיבות מיוחדות המצדיקות את שחרור המשיב לחלופת מעצר ובלבד שיש בחלופה כי לאיין את המסוכנות האמורה.

טו. עוד מצוין שם, כי גם פער של שלוש שנים בין ההרשעה האחרונה לבין עבירות נוכחיות אינה מהווה התמתנות העולה כי נסיבה חריגה. או הכרה בפסול שבמעשים והמוכנות לקבל סיוע, אינה יכולה להיחשב כנסיבה חריגה. שם בית המשפט למד מהתנהלותו של נסיבוב, בכך שסיפק לסוכן כמות של סם משמעותית כ-30 גר' וכ-70 גר' סם מסוג קוקאין, בפרקי זמן קצרים, על מעורבות בפעילות סחר בסמים באופן משמעותי ומאורגן.

טז. אמנם בית המשפט במקרים מסוימים כן הורה על מעצר באיזוק אלקטרוני, כאשר חשב שאכן קיימות נסיבות חריגות המצדיקות זאת. כך למשל בבש"פ 8585/15 עמנואל בן לולו נ' מדינת ישראל (20.12.2015) (להלן-בן לולו), בית המשפט קיבל ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע שעצר עד לתום ההליכים והורה כאמור על מעצר באיזוק אלקטרוני.

יז. שם היה מדובר בעבירות של גידול סמים מסוג קנאביס והחזקת סם שלא לצריכה עצמית. סך כל הכמות שנתפסה עמדה על כ-178 ק"ג. כמו-כן, היו שם עבירות אחרות נלוות כגון: הדחת קטין לסם, החזקת כלים קשירת קשר. אולם, שם בית המשפט נימק את החלטתו בכך, שאמנם היה לבן לולו עבר קודם אך לא בעבירות סמים. גם שם נשלח בן לולו לתסקיר, אולם שירות המבחן, על אף שמציין את קשייו של המשיב, העריך את רמת הסיכון להישנות עבירות בתחום הסמים כנמוכה-בינונית. בית המשפט שם, ציין דוגמאות לנסיבות חריגות, בהקשר זה, כגון: אדם נורמטיבי ללא עבר פלילי או מי שאינו נטוע בעולם עבריינות הסמים.

יח. בית המשפט הורה על מעצרו באיזוק, כיון שסבר כי הקושי כלכלי אליו נקלע בהצטרף הידע שלו כחלקאי הם שהובילוהו לעבור את העבירות, מה גם שלא היה לו בעברו עבירות מסוג זה. לכן הרחקתו "ממקום ההתרחשות וממוקדים חלקאיים עשויה להתברר כאפקטיבית במניעת הישנותן של עבירות דומות".

יט. כמו-כן, בעבירות סחר בסמים מסוג קנאביס, מצאנו כי בית המשפט הורה על חלופת מעצר [כגון: בש"פ 6217/21 ליאור אסולין נ' מדינת ישראל (14.09.2021); בש"פ 3812/21 תיסיר מוקלד נ' מדינת ישראל (06.06.2021)].

כ. אולם, בעניינו של המשיב דנן, לא ניתן לומר כי על פי אמות המידה שהציבה הפסיקה, קיימות נסיבות חריגות. ראשית, שלושת הרשעותיו האחרונות של המשיב היו בעבירות של סחר בסמים ובגין כאמור, ריצה עונשי מאסר. יתר על כן, נסיבות ביצוע העבירה, מוכיחות כי לא מדובר בעסקה מזדמנת או בעישון חברתי וכדו', אלא במי שהיה לו יד ורגל בביצוע עסקות באופן מאורגן ומתוכנן כחלק ממנגנון גדול יותר שמשיב 1 היה שותף בו.

כא. אכן, משיב 1 היה ה"רוח החיה" לטעמי, וכפי שקבעתי בהחלטה בעניינו, אולם אין, זה ממעט את חלקו של המשיב. מכך, שמשיב 1 רק תיווך ולא סחר בעצמו אני למד שהמשיב הוא זה שהיה אמון על החזקת והספקת הסמים. שאילולא כן, למה משיב 1 לא מכר ישירות והיה צריך להסתפק בכסף המצומצם שניתן לו עבור "שירותו". בנוסף, אין המדובר בכמויות של מה בכך. כמויות שכאלו, שסחר בהן לכאורה המשיב, לא מחזיק מי שכל עניינו הוא השימוש העצמי, אלא וודאי שהם מיועדות לסחר.

כב. אמנם, שירות המבחן המליץ על שחרור לחלופה ובית המשפט בד"כ מאמץ את המלצת שירות המבחן, אולם לטעמי, בעניינו של המשיב, הסתמכות על המלצת שירות המבחן, כמוה כהסתמכות על משענת קנה רצוף. שכן, על אף ששירות המבחן אומר כי לקח בחשבון לקשייו של המשיב, לחבירת לחברה שולית וכדו', חומרת העבירות, עברו ואף העריך כי קיימת מסוכנות להישנות התנהגות עוברת חוק, הוא לא מסביר את הפער בין זה לבין המלצתו לשחרור לחלופה. בכך, העיקר חסר מהספר. הרי המשיב עדיין לא החל כל טיפול או אפילו הביע רצון שכזה. אילו, היה מפורט בתסקיר מה הוביל את שירות המבחן, למסקנה, ביחס למשיב, בלי קשר לחלופה שהוצעה, ששחרור לחלופה הוא נכון, טיפולית או מכל סיבה אחרת, ניתן היה לשקול זאת, אך כאמור, המלצת שירות המבחן חסרה בכך. כג. בית המשפט הזכיר פעם אחר פעם, כי המלצת שירות המבחן מהווה רק כלי עזר בהליך המשפטי שאימוצה כפוף לשיקול דעתו של בית המשפט, שמקבל את ההחלטה בסופו של דבר על בסיס שקילת מכלול השיקולים הנצרכים [בש"פ 8636/19 צ'רוינסקי נ' מדינת ישראל (13.01.2021); בש"פ 5490/21 מדינת ישראל נ' פלוני (09.09.2021); בש"פ 3205/22 אלון בן לולו נ' מדינת ישראל (01.06.2022)]. אולם, בעניינו של המשיב, חוסר ההלימה של האמור בתסקיר ולבין ה"שורה התחתונה", מקל על סטייה מההמלצה. כד. אשר על כן, בסיכומם של דברים אינני סבור כי הורם הנטל ע"י המשיב להראות כי עניינו אכן נופל בגדר אותן נסיבות חריגות המצדיקות סטייה מהכלל הקבוע בעבירות אלו - מעצר עד תום ההליכים וכך אני מורה. כה. העתק ההחלטה יישלח לב"כ הצדדים, לשב"ס ולשירות המבחן. ניתנה היום, ט' חשוון תשפ"ה, 10 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.